

"เตือนภัยการเกษตร"

ช่วงวันที่ 8 - 21 กันยายน 2564

สภาพอากาศ : อากาศร้อน มีฝนตกและฝนตกหนักบางพื้นที่

แมลงค้ำหนามมะพร้าว

แนววิธีปราบ
ด้วงแรดมะพร้าว

ลักษณะการทำลาย
ของด้วงงวงมะพร้าว

"แมลงค้ำหนามมะพร้าว"

- แมลงค้ำหนามจะระบาดเฉพาะส่วนยอดของมะพร้าว และบริเวณผิวใบที่กำลังจะคลี่ออกมา จนทำให้ยอดแห้งที่เรียกกันว่ามะพร้าวหัวหงอก วิธีการป้องกันและกำจัดด้วยการใช้แตนเบียน ทางเจ้าหน้าที่ไม่แนะนำให้ใช้สารเคมี แต่จะใช้วิธีผสมผสานจากเบาไปหาหนัก ซึ่งถ้าระบาดไม่มากเพียงตัดใบและเผาทิ้ง พร้อมกับปล่อยแตนเบียนเท่านั้นก็สามารถควบคุมได้ แต่ถ้าระบาดหนักจึงต้องใช้สารเคมีโดยการควบคุมของเจ้าหน้าที่หรืออาจใช้สารเคมีราดที่บริเวณยอดในมะพร้าวต้นเดียวหรืออาจนำสารเคมีที่ใช้สำหรับหว่านในนาข้าว มาใส่ในถุงผ้าแล้วนำไปเสียบไว้ที่ยอด สารจะค่อยๆ ซึมลงไปที่ยอดมะพร้าว

- ➡ ➡ - ใช้แตนเบียนหรือแมลงห้ำ เช่น แมลงหางหนีบกินหนอนดักแด้
- เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม ฆ่าหนอน ดักแด้และตัวเต็มวัย
- แมลงหางหนีบและเชื้อราเขียวเมตาไรเซียมนำมาควบคุมแมลงค้ำหนาม

"ด้วงแรดมะพร้าว"

- ตัวเต็มวัยด้วงแรดมะพร้าว ทำลายได้ทั้งมะพร้าวเล็กและมะพร้าวใหญ่ โดยบินขึ้นไปกัดกินโคน ทางมะพร้าวบริเวณส่วนยอดที่ยังห่อตัวอยู่ รวมทั้งช่อดอกอาจถูกทำลายด้วย มะพร้าวเมื่อถูกด้วงแรดทำลายจะไม่ตาย แต่จะทำให้ใบเสียหาย การเจริญเติบโตช้าลง และรอยแผลที่ด้วงแรดกัดเป็นเหตุให้ด้วงงวงมะพร้าวเข้าทำลายภายหลัง มักระบาดในสวนที่ ปล่อยให้รกหรือมีกองเศษพืช กองปุ๋ย แหล่งเพาะขยายพันธุ์ได้แก่ กองปุ๋ย กองขยะต้นมะพร้าว

➡ ➡ ควบคุมโดยวิธีเขตกรรม ได้แก่ การกำจัดแหล่งขยายพันธุ์ ซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุด ลงทุนน้อยและสะดวกเพราะอยู่บนพื้นดิน

1. เผาหรือฝังซากลำต้น และตอของมะพร้าว
2. เคลี่ยกองซากพืชกองมูลสัตว์ให้กระจายออกมีความสูงไม่เกิน ๑๕ ซม.
3. ถ้าจำเป็นต้องทำกองมูลสัตว์นานกว่า 2 - 3 เดือน ควรหมั่นพลิกกลับกองปุ๋ยหมัก หรือนำใส่ถุงปุ๋ยมัดปากให้แน่นนำไปเรียงซ้อนกัน

"ด้วงงวงมะพร้าว"

- ด้วงงวงมะพร้าวมักทำลายตามรอยทำลายของด้วงแรดมะพร้าว โดยวางไข่บริเวณบาดแผลตามลำต้นหรือบริเวณที่ด้วงแรดมะพร้าวเจาะไว้ หนอนที่ฟักออกจากไข่จะกัดกินชอนไชไปในต้นมะพร้าว ทำให้เกิดแผลเน่าภายในต้นมะพร้าวที่ถูกทำลายโดยจะแสดงอาการเฉาหรือยอดหักพับ เพราะบริเวณที่หนอนทำลายจะเป็นโพรง มีรูและแผลเน่าต่อเนื่องไปในบริเวณใกล้เคียง

- ➡ ➡ 1. ป้องกันกำจัดด้วงแรดมะพร้าวอย่าให้ระบาดในสวนมะพร้าว เพราะรอยแผลจะเป็นช่องทางให้ด้วงงวงมะพร้าววางไข่
2. ใช้น้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์ที่ใช้แล้ว หรือขี้เถ้าผสมกับน้ำมันยาง ทาบริเวณแผลโคนต้นหรือลำต้นมะพร้าว เพื่อป้องกันการวางไข่
3. ต้นมะพร้าวที่ถูกด้วงงวงมะพร้าวชนิดใหญ่ทำลาย ควรตัดโค่นท่อนเป็นท่อนแล้วผ่าจับหนอนทำลาย ไม่ควรให้ต้นมะพร้าวเกิดแผลหรือปลุกโคนลอย
4. ใช้คลอร์ไพริฟอส 40% EC อัตรา 80 ml/น้ำ 20L หยอดตามรอยแผล

ที่มา : คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร และ

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร

moac-info.net/Chumphon/

สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัดชุมพร

“เตือนภัยการเกษตร”

ช่วงวันที่ 8 – 21 กันยายน 2564

สภาพอากาศ : อากาศร้อน มีฝนตกและฝนตกหนักบางพื้นที่

“ หนอนหนอนหัวดำมะพร้าว ”

-จะพบตัวหนอนแทะกินผิวได้ทางใบ จากนั้นจะถักใยโดยใช้มูลที่ถ่ายออกมาผสมเส้นใยทำอุโมงค์คลุมลำตัวยาวตามใต้ทางใบ จะอยู่ในอุโมงค์ที่สร้างขึ้นและแทะกินผิวใบแก่ หากรุนแรง จะพบหนอนทำลายก้านทางใบ จั่น และผลมะพร้าว ตัวหนอนจะถักใยดึงใบมาเรียงติดกันเป็นแพ เมื่อหนอนโตเต็มที่จะถักใยหุ้มลำตัวเพื่อเข้าดักแด้อยู่ในอุโมงค์ ดักแด้มีสีน้ำตาลเข้ม ผีเสื้อหนอนที่ผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่บนเส้นใยอุโมงค์หรือซากใบที่ถูกทำลาย เมื่อหนอนฟักออกจากไข่จะอยู่รวมเป็นกลุ่ม 1-2 วัน ก่อนย้ายไปกัดกินใบ จึงมักพบหนอนหลายขนาดกัดกินอยู่ในใบเดียวกัน ทำให้มะพร้าวตายได้

➡➡ วิธีป้องกัน-กำจัด หากพบหนอนหัวดำมะพร้าวในส่วนมะพร้าวและปาล์มน้ำมัน เกษตรกรควรใช้วิธีป้องกัน-กำจัดแบบผสมผสาน 4 วิธี คือ วิธีเขตกรรม วิธีกล วิธีชีววิธี และการใช้สารเคมี

1-2. วิธีเขตกรรมและวิธีกล ให้เกษตรกรตัดใบที่มีหนอนนำไปเผาทำลายทันที ไม่ควรย้ายต้นพันธุ์มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน หรือพืชตระกูลปาล์มมาจากแหล่งที่มีการระบาด

3. ชีววิธี ให้เกษตรกรปล่อยแตนเบียนโกนีโอซิสและบราคอน ในอัตราชนิดละ 200 ตัวต่อไร่ ประเมินสถานการณ์ทุก 7 วัน เพื่อกำหนดเขตควบคุมไม่ให้ระบาดวงกว้าง และให้พ่นแบคทีเรียบาซิลลัส ทรูริงเยนซิส (บีที) ด้วยเครื่องพ่นแรงดันน้ำสูงให้ทั่วทรงพุ่ม อัตรา 100 ml/น้ำ 20 ลิตร พ่นช่วงเย็นหลีกเลี่ยงแสงแดด

4. สารเคมี กรณีมะพร้าวต้นสูงมากกว่า 12 เมตรขึ้นไป ให้เกษตรกรใช้สว่านเจาะรูที่ลำต้นให้รูอยู่สูงจากพื้นดิน 1 เมตร เอียงลง 45 องศา ลึก 10 ซม. เจาะ 2 รู ให้รูอยู่ตรงข้ามกันและต่างระดับกันเล็กน้อย จากนั้นให้ใช้สารอีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% อีซีเอ็มเอ็น ไม่ผสมน้ำฉีดเข้าลำต้น อัตรา 30 ml ต่อต้น โดยฉีดสารฆ่าแมลงลงไปรูละ 15 ml และปิดรูด้วยดินน้ำมัน วิธีนี้จะป้องกันกำจัดหนอนได้นานมากกว่า 3 เดือน และป้องกันกำจัดศัตรูชนิดอื่นได้ วิธีนี้ห้ามใช้กับมะพร้าวน้ำหอม มะพร้าวกะกิ และมะพร้าวที่ใช้ทำน้ำตาลโดยเด็ดขาด

ระวังหนอนหน้าแมวปาล์มน้ำมัน

“ หนอนหน้าแมว ” ในปาล์มน้ำมัน

- หนอนหน้าแมวเข้าทำลายต้นปาล์มน้ำมันที่มีอายุมากกว่า 4 ปี หนอนหน้าแมวจะกัดทำลายใบปาล์มน้ำมัน หากระบาดรุนแรง ใบจะถูกกัดกินจนเหลือแต่ก้านใบ ทำให้ผลผลิตลดลง ต้นปาล์มน้ำมันชะงักการเจริญเติบโต และจะใช้เวลาในการฟื้นตัวของต้นปาล์มน้ำมันนาน

➡➡ ตัดทางใบปาล์มน้ำมันที่มีหนอน หรือจับผีเสื้อหนอนหน้าแมวที่เกาะนิ่งในเวลากลางวันตามใต้ทางใบทำลายทิ้งนอกแปลงปลูก หากพบเยอะให้เกษตรกรพ่นด้วยสารฆ่าแมลงคาร์บาริล 85% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 10g /น้ำ 20L หรือสารแลมบ์ดาไซฮาโลทริน 2.5% อีซี อัตรา 10 ml/น้ำ 20L หรือสารคลอร์ไพริฟอส 40% อีซี อัตรา 20-30 ml/น้ำ 20L หรือพ่นด้วยเชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทรูริงเยนซิส ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30g ต่อ น้ำ 20L

“เตือนภัยการเกษตร” จังหวัดชุมพร ปี 2564

โดย ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหามลพิษพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดชุมพร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร

เตือนภัยการผลิตพืช กรมวิชาการเกษตร ช่วงวันที่ 08/09/2564 ถึง 21/09/2564

[JSON](#)
[Excel](#)

ระวัง ตัวมดแดงมะพร้าว ในมะพร้าว

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกมะพร้าว ในระยะ ยังไม่ให้ผลผลิต ให้ผลผลิตแล้ว รับมือนำตัวมดแดงมะพร้าว ตัวเต็มวัยเข้าทำลายพืช โดยการบินขึ้นไปกัดเจาะโคนทางใบหรือยอดอ่อนของมะพร้าว รวมทั้งเจาะทำลายยอดอ่อนที่ยังไม่คลี่ ทำให้ใบที่เกิดใหม่ไม่สมบูรณ์ มีรอยขาดแหว่งเป็นรูๆ คล้ายหางปลา หรือรูปพัด ถ้าโดนทำลายมากๆ จะทำให้ใบที่เกิดใหม่แคระแกรน รอยแผลที่ถูกตัวมดแดงมะพร้าวกัดเป็นเนื้อเยื่ออ่อนทำให้ด้วงวงมะพร้าวเข้ามาวางไข่ หรือเป็นทางให้เกิดยอดเน่า จนถึงต้นตายได้ในที่สุด ตัวมดแดงมะพร้าวในระยะตัวหนอน ส่วนใหญ่พบตามพื้นดินในบริเวณที่มีการกองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก จะกัดกินและทำลายระบบรากของมะพร้าวปลูกใหม่ ทำให้พบอาการยอดเหี่ยวและแห้งเป็นสีน้ำตาล ต้นแคระแกรนไม่เจริญเติบโต

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

- วิธีเขตกรรม ทำความสะอาดบริเวณสวนมะพร้าวเพื่อกำจัดแหล่งขยายพันธุ์ เป็นวิธีที่ใช้ได้ผลดีมานาน ถ้ามีกองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก กองขยะ กองขี้เลื่อย แกลบ ควรกำจัดออกไปจากบริเวณสวน หรือกองให้เป็นที่ แล้วหมั่นกลับเพื่อตรวจดู หากพบหนอนให้จับมาทำลายหรือเผากองขยะนั้นเสีย ส่วนของลำต้นและดอมะพร้าวที่โคนทิ้งไว้ หรือมะพร้าวที่ยืนต้นตายควรโค่นลงมาเผาทำลาย ต้นมะพร้าวที่ถูกตัดเพื่อปลูกทดแทน ถ้ายังสดอยู่เผาทำลายไม่ได้ ควรทอนออกเป็นท่อนสั้นๆ นามารวมกันไว้ ปล่อยให้แห้งสลายสอให้ด้วงแดงมาวางไข่ ด้วงจะวางไข่ตามเปลือกมะพร้าวที่อยู่ติดกับพื้นดินเพราะมีความชุ่มชื้นสูง และสุกเร็ว เผาทำลายท่อนมะพร้าวเพื่อกำจัดทั้งไข่ หนอน และดักแด้ของตัวมดแดงมะพร้าว ดอมะพร้าวที่เหลือให้ใช้น้ำมันเครื่องใช้แล้วราดให้ทั่วดอมะพร้าวเพื่อป้องกันการวางไข่ได้
- การใช้ชีววิธี ใช้เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม (Metarhizium sp.) ใส่ไว้ตามกองขยะ กองปุ๋ยคอก หรือท่อนมะพร้าวที่มีหนอนตัวมดแดงมะพร้าวอาศัยอยู่ เกสียเชื้อให้กระจายทั่วกอง เพื่อให้เชื้อมีโอกาสสัมผัสกับตัวหนอนให้มากที่สุด รดน้ำให้ความชื้น หาวสาด เช่น ใบมะพร้าวคลุมกองไว้ เพื่อรักษาความชื้นและป้องกันแสงแดด เชื้อจะทำลายตัวมดแดงมะพร้าวทุกระยะการเจริญเติบโต
- การใช้สารเคมี
 - ต้นมะพร้าวอายุ 3 - 5 ปี ซึ่งยังไม่สูงมากนัก ใช้ลูกเหม็นใส่บริเวณคอมะพร้าวที่โคนทางใบรอบๆ ยอดอ่อน ทางละ 2 ลูก ต้นละ 6 - 8 ลูก กลิ่นของลูกเหม็นจะไล่ไม่ให้ตัวมดแดงมะพร้าวบินเข้าไปทำลายคอมะพร้าว
 - ใช้สารฆ่าแมลงไดอะซินอน 60% EC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ราดบริเวณคอมะพร้าวตั้งแต่โคนยอดอ่อนลงมาให้เปียก โดยใช้ปริมาณ 1 - 1.5 ลิตรต่อต้น ทุก 15 - 20 วัน ควรใช้ 1 - 2 ครั้ง ในช่วงระบาด

ระวัง ตัวมดแดงมะพร้าวชนิดเล็ก และตัวมดแดงมะพร้าวชนิดใหญ่ ในมะพร้าว

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกมะพร้าว ในระยะ ยังไม่ให้ผลผลิต ให้ผลผลิตแล้ว รับมือด้วงงวงมะพร้าว ชนิดเล็ก และด้วงงวงมะพร้าวชนิดใหญ่

มักทำลายตามรอยทำลายของด้วงแตรมะพร้าว โดยวางไข่บริเวณบาดแผลตามลำต้นหรือบริเวณที่ด้วงแตรมะพร้าวเจาะไว้ หรือบริเวณรอยแตกของเปลือก ด้วงงวงมะพร้าวก็สามารถเจาะส่วนที่อ่อนของมะพร้าวเพื่อวางไข่ได้ หนอนที่ฟักออกจากไข่จะกัดกินซอนไขไปในต้นมะพร้าว ทำให้เกิดแผลเน่าภายใน ต้นมะพร้าวที่ถูกทำลายจะแสดงอาการเฉาหรือยอดหักพับ เพราะบริเวณที่หนอนทำลายจะเป็นโพรง มีรูและแผลเน่าต่อเนื่องไปในบริเวณใกล้เคียง หนอน จะกัดกินไปจนกระทั่งต้นเป็นโพรงใหญ่ไม่สามารถส่งน้ำและอาหารไปถึงยอดได้ และทำให้ต้นมะพร้าวตายในที่สุด

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ต้นมะพร้าวที่ถูกด้วงงวงมะพร้าวชนิดใหญ่ทำลาย ควรตัดโคนทอนเป็นท่อนแล้วผ่าจับหนอนทำลาย
2. ไม่ควรให้ต้นมะพร้าวเกิดแผลหรือปลุกโคนลอย เพราะจะเป็นช่องทางให้ด้วงงวงมะพร้าววางไข่ และตัวหนอนที่ฟักจากไข่จะเจาะเข้าทำลายในต้นมะพร้าวได้ หากลำต้นเป็นรอยแผล ควรทาด้วยน้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์ที่ไขแล้ว หรือชันผสมกับน้ำมันยาง เพื่อป้องกันการวางไข่
3. ป้องกันกำจัดด้วงแตรมะพร้าวอย่าให้ระบาดในสวนมะพร้าว เพราะรอยแผลที่ด้วงแตรมะพร้าวเจาะไว้จะเป็นช่องทางให้ด้วงงวงมะพร้าววางไข่ และเมื่อฟักออกเป็นตัวหนอนของด้วงงวงมะพร้าวก็นำเข้าไปทำลายในต้นมะพร้าวได้ง่ายขึ้น

ระวัง โรครากเน่าและโคนเน่า (เชื้อรา Sclerotium rolfsii) Sclerotium rolfsii ในพริก

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกพริก ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโต รับมือโรครากเน่าและโคนเน่า (เชื้อรา Sclerotium rolfsii)

พริกแสดงอาการใบเหี่ยวอย่างรวดเร็ว บางครั้งพบใบที่อยู่ด้านล่างเปลี่ยนเป็นสีเหลือง หากอาการรุนแรงพริกจะยืนต้นตาย บริเวณโคนต้นพบเส้นใยของ เชื้อรา มีลักษณะเหนียว สีขาว ต่อมาเชื้อราจะสร้างเม็ดสีขาว แล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลดำคล้ายเม็ดฝักกาดปนอยู่กับเส้นใย จึงมักเรียกว่า ราเม็ดฝักกาด โรคนี้พบได้ทุกระยะการเจริญเติบโตของพริก

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ควรไถพรวนดินตากแดด เพื่อฆ่าเชื้อโรคที่อยู่ในดิน เนื่องจากเชื้อสาเหตุโรคสามารถมีชีวิตรอดอยู่ในดินได้นาน
2. ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ ก่อนปลูกเพื่อปรับสภาพดิน
3. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี
4. ควรจัดระยะปลูกให้เหมาะสม และทำค้างหรือซิงเชือกช่วยเมื่อต้นพริกล้มหรือเลื้อยปรกดิน เพื่อให้โคนต้นโปร่ง แสงแดดส่องถึง ไม่ให้มีความชื้นสูง เป็นการลดการระบาดของโรค
5. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นเป็นโรค ให้ถอนต้นและขุดดินบริเวณที่พบ นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วรดดินในหลุมและบริเวณใกล้เคียง ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คาร์บอกซิน 75% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โทลโคลฟอส-เมทิล 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีไทรไดอะโซล 24% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีไทรไดอะโซล + ครินโดซิน 6% + 24% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร โดยรดสารทุก 5 วัน อย่างน้อย 2 ครั้ง เพื่อป้องกันเชื้อสาเหตุโรคแพร่ไปยังต้นข้างเคียง
6. หลังจากเก็บเกี่ยวพริกแต่ละรุ่น ควรกำจัดเศษซากพืชและวัชพืชในแปลงให้หมด เพื่อป้องกันการสะสมของเชื้อโรค
7. ควรทำความสะอาดเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตร เช่น จอบ เสียม ทุกครั้งหลังใช้กับต้นที่เป็นโรค

ระวัง โรคตายพราย หรือ โรคปานามา หรือ โรคเหี่ยว (เชื้อรา Fusarium oxysporum f.sp. cubense) ในกล้วย

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกกล้วย ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโต รับมือโรคตายพราย หรือ โรคปานามา หรือ โรคเหี่ยว (เชื้อรา Fusarium oxysporum f.sp. cubense)

ใบกล้วยที่อยู่รอบนอกหรือใบแก่แสดงอาการเหี่ยวเหลือง โดยใบจะเหลืองจากขอบใบและลุกลามเข้ากลางใบ ก้านใบหักพับตรงรอยต่อกับลำต้นเทียม (ก้านใบที่อัดกันแน่น เห็นเป็นต้นเหนือดิน) และจะทยอยหักพับตั้งแต่ใบที่อยู่รอบนอกเข้าไปสู่ใบด้านใน ระยะแรกใบยอด้งยังเขียวตั้งตรง จากนั้นเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ต่อมาใบทั้งหมดจะเหี่ยวแห้ง เมื่อตัดลำต้นเทียมตามขวางหรือตามยาว จะพบเนื้อเยื่อภายในลำต้นเทียมเน่าเป็นสีน้ำตาลตามทางยาวของลำต้นเทียม เนื้อเยื่อในเหง้าเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ต้นกล้วยชะงักการเจริญเติบโตและตายในที่สุด โรคนี้พบได้ทุกระยะการเจริญเติบโต โดยเฉพาะระยะที่สร้างปลี จนถึงระยะติดผล

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. เมื่อต้องการปลูกกล้วยในพื้นที่ใหม่ ควรเลือกแปลงที่ไม่เคยพบโรคนี้มาก่อน
2. ควรเลือกหน่อกล้วยจากแหล่งปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้ หรือไม่นำหน่อพันธุ์จากกอที่เป็นโรคไปปลูก และใช้หน่อพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ ในกรณีที่ไม้แน่ใจให้ชุบหน่อพันธุ์กล้วยด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช อีไทรไดอะโซล+ครินโดซิน 6% + 24% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

- หรือ คาร์เบนดาซิม 50% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีบูโคนาโซล 43% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
3. ปรับสภาพดินไม่ให้เป็นกรดจัด โดยใส่ปูนขาว หรือโดโลไมท์
 4. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี ควรระมัดระวังการให้น้ำ ไม่ให้น้ำไหลผ่านจากต้นที่เป็นโรคไปต้นปกติ
 5. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบกล้วยแสดงอาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วโรยด้วยปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุดต้นเป็นโรคออกไป
 6. อุปกรณ์การเกษตร เมื่อใช้กับต้นที่เป็นโรค ควรทำความสะอาดก่อนนำไปใช้ใหม่
 7. ในแปลงที่มีการระบาดของโรค ควรเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน

ระวัง แมลงหรีขาวยาสูบ ในมะเขือเปราะ

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกมะเขือเปราะ ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโต รับมือแมลงหรีขาวยาสูบ ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบและเป็นพาหะนำเชื้อไวรัสสาเหตุโรคใบหงิกเหลืองในมะเขือเปราะ ทำให้ผลผลิตลดลง

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ก่อนการย้ายปลูก รองกันหลุมปลูกด้วยสารฆ่าแมลง ไดโนทีฟูแรน 1% G อัตรา 2 กรัมต่อหลุม สามารถควบคุมการเข้าทำลายของแมลงหรีขาวได้ประมาณ 45 วัน (เมื่อใส่สารลงในหลุมแล้วให้โรยดินกลบสารบางๆ ก่อนทำการย้ายกล้างหลุม เพื่อป้องกันรากพืชสัมผัสสารโดยตรง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเป็นพิษต่อพืชได้)
2. เมื่อพบการระบาด พ่นด้วยสารฆ่าแมลง บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ น้ำมันปิโตรเลียม เช่น ไวโตออยล์ 67% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นติดต่อกันทุก 7 วัน 2-3 ครั้ง

ระวัง เพลี้ยแป้ง ในเงาะ

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกเงาะ ในระยะ ก่อนเก็บเกี่ยว รับมือเพลี้ยแป้งดูดกินน้ำเลี้ยงจาก ผล กิ่งอ่อน และช่อดอก เพลี้ยแป้งที่ทำลายผลจะพบบริเวณช่อดอก และโคนขนของผลเงาะ ถ้าทำลายรุนแรงในระยะผลอ่อนจะทำให้ผลร่วง ในระยะผลแก่จะทำให้สกรปรกเนื่องจากสิ่งขับถ่ายของเพลี้ยแป้ง และมีราดำเกิดขึ้น

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. เพลี้ยแป้งบางชนิดอาจอาศัยอยู่ในดินบริเวณโคนต้นพืชหรือรากพืช และมีมดเป็นตัวพาไปยังส่วนต่างๆ ของพืชอาหาร ควรตัดแต่งกิ่งเงาะ เพื่อลดการเป็นพาหะของมดพาไปยังต้นอื่นๆ และควรใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่อง ผูกอบต้น เพื่อป้องกันมดและเพลี้ยแป้งที่อาศัยอยู่ในดินไต่ขึ้นมาบนต้น
2. ถ้าพบระบาดในปริมาณไม่มากอยู่เป็นกลุ่มตามส่วนต่างๆ ของต้นเงาะ ควรตัดทิ้งและเผาทำลาย
3. ถ้าระบาดรุนแรง พ่นด้วยสารฆ่าแมลง คาร์บาริล 85% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หลังจากนั้นให้ใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่องผูกอบโคนต้น ป้องกันมด และเพลี้ยแป้งไต่ขึ้นมาบนต้น

ระวัง โรคจุดดำ หรือโรคแอนแทรคโนส (เชื้อรา Colletotrichum gloeosporioides) ในอะโวคาโด

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกอะโวคาโด ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโต รับมือโรคจุดดำ หรือโรคแอนแทรคโนส (เชื้อรา Colletotrichum gloeosporioides)

อาการที่ใบ พบจุดแผลสีน้ำตาลเข้ม ต่อมา แผลจะขยายและมีหลายแผลในหนึ่งใบ หากอาการรุนแรงแผลจะขยายตัวอย่างรวดเร็ว ใบจะแห้ง และร่วง อาการที่ก้านใบ กิ่ง และก้านช่อดอก เป็นแผลจุดหรือขีดสีม่วง ถ้าอาการรุนแรงแผลจะขยายลุกลาม ทำให้ก้านใบและกิ่งแห้ง หากเกิดที่ก้านช่อดอกจะทำให้ช่อดอกเหี่ยวแห้ง หลุดร่วงก่อนติดผล

อาการที่ผล ผลอ่อนเป็นจุดแผลสีน้ำตาลถึงดำ หากอาการรุนแรงผลจะหลุดร่วงก่อนกำหนด อาการบนผลแก่ มักพบในระยะใกล้เก็บเกี่ยวและหลังเก็บเกี่ยว พบแผลจุดสีน้ำตาลถึงดำรูปร่างกลม ขนาดไม่แน่นอน ต่อมาแผลขยายลุกลามเป็นแผลยุบตัวในเนื้อผล ทำให้ผลเน่า บางครั้งพบเมือกสีส้มซึ่งเป็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อราที่บริเวณแผล

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบเริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค
2. กำจัดวัชพืชรอบโคนต้นเพื่อลดความชื้นสะสม
3. หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซิสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 45% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วัน
4. หลังจากเก็บผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรค กิ่งแห้ง และช่อดอกที่ติดอยู่บนต้น นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค

ระวัง โรคโคนเน่า หัวเน่า (เชื้อรา Phytophthora melonis) ในมันสำปะหลัง

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกมันสำปะหลัง ในระยะ ปลูกใหม่ – ระยะสร้างหัว/สะสมแป้ง รับมือโรคโคน

เน่า หัวเน่า (เชื้อรา *Phytophthora melonis*)

พบอาการใบเหลือง เหี่ยว และร่วง โคนต้นแสดงอาการเน่าเป็นสีน้ำตาลหรือดำ บางพันธุ์ เช่น พันธุ์ห้วยบง ๖๐ พบอาการโคนต้นบริเวณคอต้นแตก เมื่อขุดดูพบหัวเน่าสีน้ำตาลปนขาว ฝาดูภายในเป็นสีน้ำตาล หากอาการรุนแรงไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. หากพื้นที่ปลูกเป็นดินดาน ควรไถระเบิดชั้นดินดาน และตากดินไว้ อย่างน้อย 2 สัปดาห์ก่อนปลูก
2. แปลงปลูกควรยกทรง เพื่อไม่ให้น้ำท่วมขัง
3. คัดเลือกท่อนพันธุ์จากแหล่งที่ไม่มีการระบาดของโรค
4. ก่อนปลูกแช่ท่อนพันธุ์ด้วยสาร เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เป็นเวลา 10 นาที
5. ควรจัดระยะปลูกให้เหมาะสม เพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะต่อการระบาดของโรค
6. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นที่แสดงอาการของโรค ถอนนำไปทำลายนอกแปลงปลูกแล้วโรยปูนขาว หรือราดด้วยสาร เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร บริเวณที่ถอนและโดยรอบห่างออกไปประมาณ 1 เมตร
7. หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ควรเก็บเศษเหง้า และเศษซากมันสำปะหลัง ไปทำลายนอกแปลงปลูก
8. ควรทำความสะอาดเครื่องจักรกลการเกษตรที่ใช้ในแปลงที่เป็นโรค เนื่องจากเชื้อสาเหตุโรคอาจติดมากับเครื่องจักรกลการเกษตรนั้น
9. ในแปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เช่น อ้อย ข้าวโพด หรือพืชตระกูลถั่ว

**** ในกรณีพบการระบาดของโรครุนแรง ควรปฏิบัติดังนี้

1. พื้นที่ที่พบต้นแสดงอาการของโรคมากกว่าร้อยละ 50 ควรไถทิ้ง เก็บเศษซากนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วตากดิน
2. พื้นที่ที่พบต้นแสดงอาการของโรค ร้อยละ 30-50
 - มันสำปะหลังอายุ 1-3 เดือน ควรไถทิ้ง เก็บเศษซากนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วตากดิน
 - มันสำปะหลังอายุ 4-7 เดือน หว่านปูนขาวให้ทั่วแปลง และควรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตทันที
 - มันสำปะหลังอายุ 8 เดือนขึ้นไป ควรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตทันที

ระวัง โรคใบจุด (เชื้อรา *Alternaria brassicicola* และ *A. brassicae*) ในผักตระกูลกะหล่ำและผักกาด (เช่น กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลีผักกาดขาว ผักกาดหัว ผักฮ่องเต้ ผักหางหงษ์ ผักกวางตุ้ง คะน้า เป็นต้น)

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกผักตระกูลกะหล่ำและผักกาด (เช่น กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลี ผักกาดขาว ผักกาดหัว ผักฮ่องเต้ ผักหางหงษ์ ผักกวางตุ้ง คะน้า เป็นต้น) ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโต รับมือโรคใบจุด (เชื้อรา *Alternaria brassicicola* และ *A. brassicae*)

โรคเกิดได้ทุกส่วนและทุกระยะการเจริญเติบโตของพืช

อาการระยะต้นกล้า เกิดแผลเล็ก ๆ สีน้ำตาลเข้มที่ลำต้น จากนั้นแผลจะขยายใหญ่ อาการคล้ายโรคเน่าคอต้น ทำให้ต้นกล้าชะงักการเจริญเติบโต อาการระยะต้นโตถึงระยะเก็บผลผลิต มักพบบนใบและก้านใบ เกิดเป็นแผลจุดเล็ก ๆ สีเหลือง ต่อมาแผลจะขยายใหญ่มีสีน้ำตาลเข้มถึงดำ ลักษณะเป็นวงค่อนข้างกลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้น ๆ ในกะหล่ำปลี ถ้าเกิดโรคหลังจากห่อหัวแล้ว และสภาพอากาศมีความชื้นสูง จะเกิดอาการเน่าอย่างรุนแรงทั้งหัว ในกะหล่ำดอก และบรอกโคลี ถ้าเกิดอาการที่ดอก จะทำให้เกิดแผลสีน้ำตาล โดยเริ่มจากช่อดอกที่อยู่ริมนอกกลีบเข้ามาด้านใน หากเป็นโรครุนแรงจะถูกทำลายทั้งดอก

**** เชื้อสาเหตุโรคสามารถติดเมล็ด ทำให้เมล็ดสูญเสียความงอก หรืออาจแฝงตัวในเมล็ดพันธุ์ทำให้เกิดการระบาดของโรค เมื่อนำไปปลูกในฤดูถัดไป

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค ไม่นำเมล็ดพันธุ์จากแปลงที่พบการเกิดโรคมารปลูก
2. แช่เมล็ดในน้ำอุ่นประมาณ 50 องศาเซลเซียส (การเตรียมน้ำอุ่นโดยต้มน้ำให้เดือดแล้วเติมน้ำธรรมดาลงไปหนึ่งเท่า) นาน 20-25 นาที หรือคลุกเมล็ดด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อรา ไโอโพรไดโอน 50% WP อัตรา 5-10 กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม ก่อนปลูก
3. หลีกเลี่ยงการปลูกในแปลงปลูกที่เคยมีการระบาดของโรค อย่างน้อย 3-4 ปี
4. ไม่ปลูกพืชระยะชิดกันจนเกินไป ควรให้มีแสงแดดส่องผ่านได้และมีการระบายอากาศที่ดี
5. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค
6. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคในระยะกล้า ควรถอนต้นกล้าที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก หากพบโรคในระยะต้นโต ควรตัดใบที่เป็นโรคออก นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 5-10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล 50% SC อัตรา 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน

ระวัง โรคใบจุดหรือใบจุดตากบ (เชื้อรา Cercospora lactucae-sativa) ในผักสลัด (โดยเฉพาะผักที่มีใบกว้าง เช่น กรีนคอส บัตเตอร์เฮด)

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกผักสลัด (โดยเฉพาะผักที่มีใบกว้าง เช่น กรีนคอส บัตเตอร์เฮด) ในระยะ

ทุกระยะ การเจริญเติบโต รับมือโรคใบจุดหรือใบจุดตากบ (เชื้อรา Cercospora lactucae-sativa)

เริ่มแรกแผลมีลักษณะเป็นจุดดำน้ำ สันน้ำตาลอ่อน ต่อมาแผลขยายใหญ่มีลักษณะกลมหรือค่อนข้างกลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้น กลางแผลมีสีเทาหรือสีขาว ขอบแผลเป็นสันน้ำตาล ลักษณะคล้ายตากบ แผลมีหลายขนาดตั้งแต่จุดเล็กถึงจุดใหญ่ ขนาด 1-10 มิลลิเมตร เกิดกระจายทั่วไป ถ้าอาการรุนแรงแผลจะลามขยายติดกันทำให้ใบไหม้ หากเกิดกับใบอ่อนอาจทำให้เกิดอาการใบหงิกงอ

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค หรือฆ่าเชื้อที่อาจติดมากับเมล็ด โดยแช่ในน้ำอุ่น ประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20-25 นาที
2. ก่อนการปลูกควรไถพรวนดินลึก ๆ ทั้งไว้อย่างน้อย 30 วัน เพื่อให้เศษซากพืชและวัชพืชย่อยสลาย
3. จัดการแปลงปลูกให้มีการระบายน้ำที่ดี และควรมีอากาศถ่ายเท
4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอเมื่อพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เบโนมิล 50% WP อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
5. ถ้าพบโรคระบาดรุนแรงให้ปลูกพืชอื่นสลับหมุนเวียนอย่างน้อย 3 ปี

ระวัง โรคใบจุด หรือโรคสแคป (เชื้อรา Sphaceloma ampelinum) ในองุ่น

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกองุ่น ในระยะ เริ่มติดผลอ่อน รับมือโรคใบจุด หรือโรคสแคป (เชื้อรา Sphaceloma ampelinum)

อาการบนใบ พบอาการบนใบอ่อนเป็นจุดแผลขนาดเล็กสันน้ำตาลอ่อนกระจายอยู่ทั่วไป ใบจะหงิกงอ ต่อมาแผลขยายใหญ่ เนื้อใบที่เป็นแผลจะแห้งและเป็นรูพรุน

อาการบนเถา กิ่ง ก้าน และมือเกาะ เริ่มแรกเป็นจุดแผลสันน้ำตาล เมื่อโรคระบาดรุนแรงจะขยายตัวเป็นแผลขนาดใหญ่ติดต่อกัน แผลมีลักษณะกลมหรือน้ำตาล ค่อนข้างแห้ง ขอบแผลนูนแข็ง หากเกิดโรคบนกิ่งบริเวณสว่นยอด จะทำให้ยอดมิดเบี้ยว

อาการที่ผล เกิดเป็นแผลจุดสีดำบุบย่น ขอบแผลนูนขึ้นเห็นได้ชัดเจน เมื่ออาการรุนแรงแผลจะขยายเป็นแผลขนาดใหญ่ติดต่อกัน ขอบแผลมีสีอ่อนกว่าตรงกลางแผล แผลค่อนข้างแห้ง

**** อาการของโรคบนใบและกิ่งก้านในระยะแรกจะคล้ายกับอาการของโรคแอนแทรคโนส แต่จะเห็นอาการของโรคแตกต่างกันได้อย่างชัดเจนที่ผล

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง อย่ายให้มีใบแน่นทึบเกินไป
2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรค ตัดและเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูกแล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดฟีโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพรอโรคลสโตรบิน 25% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล 75% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน

ระวัง โรคเหี่ยวเหี่ยว (เชื้อแบคทีเรีย Ralstonia solanacearum) ในพริก

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เดือนผู้ปลูกพริก ในระยะ ทุกระยะการเจริญเติบโต รับมือโรคเหี่ยวเหี่ยว (เชื้อแบคทีเรีย Ralstonia solanacearum)

พบต้นพริกแสดงอาการของโรคเป็นหย่อม ๆ กระจายทั่วไปแปลงปลูก ลักษณะอาการเริ่มแรก ต้นพริกแสดงอาการเหี่ยวในเวลากลางวันแต่อากาศร้อนจัด และพื้กลับมามีชีวิตในเวลาเย็นซึ่งมีอากาศเย็น โดยแสดงอาการในลักษณะนี้สลับกัน 2-3 วัน จากนั้นต้นพริกจะเหี่ยวทั้งต้นอย่างถาวรและตายในที่สุด โดยที่ต้นพริกยังคงเขียวอยู่ ให้สังเกตบริเวณโคนต้นจะมีสีน้ำตาลเข้ม เมื่อถอนต้นขึ้นมาจะพบอาการรากเน่า ถ้าตัดลำต้นตามขวางจะพบส่วนของท่อลำเลียงน้ำและอาหารมีสีน้ำตาลเข้ม เมื่อนำไปแช่น้ำสะอาดประมาณ 5-10 นาที จะเห็นของเหลวสีขาวข้นคล้ายน้ำมัน [bacterial exudate (ooze)] ไหลออกมา

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ควรเลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี
2. พื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรค สามารถฆ่าเชื้อโรคในดิน โดยหลังการไถพรวนดินครั้งแรกให้หว่านด้วยยูเรียผสมปูนขาว อัตรา 80 : 800 กิโลกรัมต่อไร่ จากนั้นไถกลบและรดน้ำให้ดินมีความชื้น ทั้งไว้ 3-4 สัปดาห์ จึงเริ่มเตรียมแปลงปลูกพืช
3. อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตร ควรฆ่าเชื้อ โดยแช่แอลกอฮอล์ 70% หรือ คลอโรกซ์ 10% ก่อนใช้ทุกครั้ง เพื่อป้องกันการระบาดของโรค
4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นที่แสดงอาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูกทันที และโรยปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุด เพื่อป้องกันการระบาดของโรค
5. ในแปลงที่มีการระบาดของโรค หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว นำส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลงปลูก
6. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ไม่ควรปลูกพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เช่น พืชตระกูลขิง พืชตระกูลมะเขือ มันฝรั่ง พริก และถั่วลิสง ควรสลับไปปลูกพืชชนิดอื่นแทน เช่น ข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง เพื่อตัดวงจรของโรค